

Nr 182.

Av herrar **Nordborg** och **Lindblad**, om tillverkning till avsalu inom landet av porter med 18 procents inbryggingsstyrka.

Det har under senare tiden i tidningspressen och annorstädes med allt eftertryck påtalats det anmärkningsvärda förhållandet, att vår nykterhetslagstiftning tillstod införsel i riket och konsumtion av utländska viner i praktiskt taget obegränsade kvantiteter, under det att maltdrycker av en vida lägre alkoholhalt än dessas, men hänförliga till klass III enligt malt-dryckstillverkningsförordningen, endast kunna erhållas efter läkares recept från apotek. Vinkonsumtionen har på några få år (sedan 1924) nästan fördubblats, under det att maltdrycksomsättningen varit praktiskt taget oförändrad. I tider som de nuvarande framstår såsom särskilt betänklig denna favorisering av utländsk vara på bekostnad av en med så gott som uteslutande svenskt råmaterial och med svensk arbetskraft framställd produkt. Kunde en rättelse härutinnan ernås, skulle vinnas ej blott ökade omsättningsmöjligheter för svenskt malkorn, med återleverans till lantbruket av värdefullt kraftfoder i form av olika avfallsprodukter såsom maltgrodd, drav, jäst m. m., utan ökade arbetsmöjligheter skulle beredas svenska arbetare, ökade inkomster tillföras staten i form av maltskatt och andra skatter samt vår handelsbalans främjas.

Det är att förvänta, att 1928 års rusdryckslagstiftningskommitté tager upp till allsidig prövning möjligheten, att på den svenska marknaden återinföra maltdrycker, som beträffande inbryggingsstyrkan äro extraktrikare än de till klass II hänförliga, om nödigt genom modifiering av de försäljningsbestämmelser, genom vilka på sin tid dylika maltdrycker avsågos att jämföras med vin.

Det synes dock som om oberoende härav en lagändring omedelbart borde komma till stånd, som kunde möjliggöra tillverkning till avsalu inom landet av porter klass III. I motion nr 232 i andra kammaren vid 1930 års riksdag framhöll motionären, att porter till sina egenskaper skiljer sig från alla andra maltdrycker. Oskiljaktig egenskap från densamma är dess mycket höga malthalt och därav betingade väsentligt annat användningsområde än det, som gäller för gängse maltdrycker. På grund av dess kvalitetsegenskaper, dess utmärkta hållbarhet, dess stora näringsinnehåll och vitaminhalt har den med cirka 18 % extrakthalt inbryggda portern mer varit lämpad för mindre konsumtion än som daglig måltids- eller

läskedryck, varjämte den funnit användning såsom stärkande medel för svaga och blodfattiga.

På grund av denna porterns karaktär är den ägnad att övertaga en del av de uppgifter, som nu fyllas av importerat vin, liksom man kan draga den slutsatsen, att risker för masskonsumtion med säkerhet ej äro att räkna med.

Ett frigivande av porter klass III till försäljning genom systembolagen efter samma grunder, som gälla för vin, skulle därför ej på något sätt vara betänkligt med hänsyn till eventuellt befarad stark belastning av systembolagens organisation och ej heller synas för nykterhetstillståndet menliga verkningar vara att räkna med.

Då tillhandahållandet av en kvalitetsdryck av porterns karaktär kan betraktas som ett allmänhetens berättigade krav, varmed samtidigt skulle vinnas för landets näringsliv och statsfinanserna beaktansvärda fördelar till synes utan åsidosättande av nykterhetsintresset i landet, få vi med hänsyn till de nya omständigheter, som genom den alltjämt förvärrade depressionen framkommit, hemställa,

att riksdagen måtte taga under förnyat övervägande och för sin del besluta sådana ändringar i gällande maldrycksförordningar och rusdrycksförsäljningsförordning, att porter med 18 % inbryggningsstyrka (klass III) må få tillverkas till avsalu inom landet och i försäljningshänseende jämsställas med utländskt vin.

Stockholm den 22 januari 1932.

O. A. Nordborg.

A. C. Lindblad.